

3.

Teisel hommikul läks kõrismiku emma nabri lessse majaasse, kus ta omma poeja kõssunise nõuni Anna teada andis. Agga kui suur olli temma immetellemine ja melehaigus, kui ta Anna kihlamefest tiisleri kaskuga kuulda sai.

„Voi selle nälsatsega ollete teie eunast kihlamid, kellel munid ei ole, kui mõnned koppitad? Se olli tõst, Anna, suur ruumimalus, nisuks türk, kui teie, olleks ka parremat meest wöimud sada, kui sedda nälsakorukest. Agga minna arwan, laske tedda minna. Mötteilge agga, misjuk täis maja ja önne pölli teile minnu poeja läbbi pakkutakse!“

„Ma tänuan nisugguse önne eest“, ütles Anna, „parrem kerjata ja nälgeda, kui ühhe kawewala kõrismiku naene ella. Teie kõrtö on rõöwslauk, kes senna siisse juhtub, sel on luggu, nagu sel inimjel, kes mörtsukate kätte sattus, naad risusid tedda paljakö ja jätsid pool surmud mahha. Minnu waest issa — kes jo Jumalala ees — ollete teie ommas rõöwli augus ihhu ning hingepolest tapuid. Kui minna kõrtsi peaksin ellama tulsemia, jüs olleks mul nõnda kui nääfsin ma igga wineklasi seeš omma ärraekslitud ja wine läbbi rikkutud issa kuju. Ei, mul on hirm fest asjast!“

„Sedda peate teie kahhetsema, teie surrelline sandipessa“, küssendas wöras wiibhaga. „Kuulge, ma wöin teile ettekulutada, et teie kalsus peigmees peab nisammasfuguseks sama, kui teie jodik isja olli.“

Nende sõnnadega tõusis ta üles ja joostis ulfest välja.

Emma ja tüttar istusid veel wäbhe aega kui tummad ebmatustest, siis ütles emma, pead vanutades: „Jummal hoidku sedda töeks minnemast.“

4.

Kuus näddalat selle järel ollid tiisleri ja Anna pulmid. Kui pulma saea kiriku läks ja kõrtsi eest möda tulli; watis sealt verremees pool fallaja akna kõrvast välja. Temma silmad kiirgassid ja ta käed ollid russikas tullisest wiibast. Anna, mödaminnes, pigistas murrega peigmehhe käe eunese peusse ja ütles waiksest: „Willem, sa pead jo ommiti, mis sa mulle olled töutanud?“

„Arra karda, Anna“, vastas teine, „ma pean sõnna!“

Mõnni silmapilk selle järel seisid nad kirikus altari ees ja öppetaja hakkas kõnelema. Nõdr pruutpaar vanni bolega täuhele, ja mõllemate sees tärkasid isseärralised mitted üles, kui öppetaja manitjuse alluseks need sõnnad lugges: „Randke